

СЛАВА ЛЕНІНСЬКОМУ КОМСОМОЛУ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 76 [2648]. ВІСНОК, 26 ЧЕРВНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

ЧЕРВОНІ СТЫГІ ЮНОСТІ

Урочисте засідання в Києві, присвячене 60-річчю ЛКСМ України

Тричі орденоносний Ленінський Комуністичний Спілка Молоді України — 60 років. Ця знаменна дата однак близька й дорога всім трудящим республіки. 22 червня в Києві відбулося урочисте засідання ЦК ЛКСМУ, Київських міського і обласного комітетів комсомолу, присвячене 60-річчю ЛКСМ України. Святково прикрашений зал Палацу культури «Україна» зібрав представників усіх комсомольських поколінь.

Під оплески присутніх місця в президії займають член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербицький, члени Політбюро ЦК Компартії України О. П. Ботвин, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, П. Л. Погребняк, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, В. В. Федорчук, кандидат в члени Політбюро ЦК Компартії України О. С. Капто, перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов, льотчик-космонавт СРСР П. Р. Попович, члени бюро ЦК ЛКСМУ, перші секретарі обкомів комсомолу, ветерани партії та комсомолу, передовики виробництва.

Урочисте засідання відкрив перший секретар ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнко.

Звучать державні Гімни СРСР і Української РСР. До залу вноситься прапор республіканської орденів Леніна, Жовтневої Революції та Червоного прапора комсомольської організації, пам'ятний Червоний прапор ЦК Компартії України, пам'ятний Червоний прапор ЦК ВЛКСМ, прапори Київської ордену Червоного прапора міської і Київської обласної комсомольських організацій.

З піднесенням обирається президія у складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим.

Слово надається товаришеві В. В. Щербицькому, тепло зустрінутому присутніми.

Від імені Центрального Комітету Компартії України він сердечно поздоровав всю 6-мільйонну комсомолію, всіх юнаків і

дічат республіки з знаменною датою і побажав нових успіхів у праці й навчанні, у здійсненні історичних накреслень нашої ленінської партії.

Слава комсомолу створювалася і примножувалася ратними й трудовими подвигами комсомольців усіх поколінь, сказав товариш В. В. Щербицький. Переможні бої на фронтах громадянської війни, запеклі класові битви за зміцнення Радянської влади, трудові звершення в роки перших п'ятирічок, безприкладний героїзм у боротьбі з фашистськими загарбниками, незабутні роки відродження, доблесті першопрохідців ціліни і ударних будов — усе це історичні віхи біографії нашої країни та біографії комсомолу.

Працьовитою, мужньою, стійкою, беззавітно відданою ідеалам комунізму — такою виховали радянська молодь Комуністична партія і Ленінський комсомол. Високі нагороди Батьківщини — ордени Леніна, Жовтневої Революції і Червоного Прапора, яких удостоєний комсомол України, переконливо свідчать про асенародне визнання його ратної і трудової доблесті.

Партія пишається комсомолом — своїм боювим резервом і вірним помічником. Бути й надалі гідним високого довіри партії і народу — справа честі комсомольців, усієї нашої чудової молоді!

За роки Радянської влади невідомо змінювалася наша країна. Докорінно змінилися і умови, в яких живе й працює молоде покоління.

Незмінним для молоді всіх поколінь, і минулих і нинішнього, було й лишається головне — вірність справі Великої Жовтня, невагома енергія і творча ініціатива, висока комуністична переконаність. Комсомольці, молоді 70-х років — це гідні спадкоємці й продовжувачі славних революційних, бойових і трудових традицій старших поколінь.

«Комсомол і сьогодні, — відзначає у своєму виступі в зв'язку з 60-річчям ВЛКСМ товариш Л. І. Брежнєв, — є ленінською ударна бригада, десятки

мільйонів членів якої, мовляди ентузіастів, вершать великі діла».

Ці великі діла вершать ті, хто прокладає БАМ і перетворює Нечорнозем'я, освоєне багатства Сибіру і Далекого Сходу, працює в цехах і лабораторіях, на полях та будовах, хто стоїть на варті миру й безпеки нашої Радянської Вітчизни, хто своєю працюю зміцнює її могутність і міжнародний авторитет.

Активно підтримуючи внутрішню і зовнішню політику КПРС, наша молоді, як і всі радянські люди, одностайно схвалює підсумки зустрічі у Відні Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва з Президентом США Дж. Картером. Підписання Договору про обмеження стратегічних наступальних озброєнь. Цей документ має особливе значення. В ньому відображений розумний компроміс, справедливий баланс інтересів, оснований на принципі рівності і однакової безпеки, а виконання сторонами всіх зобов'язань за Договором піддається надійній перевірці.

Підписання радянсько-американських документів стало логічним продовженням миролюбного зовнішньополітичного курсу, визначеного з'їздами нашої партії, курсу, яким, як підкреслив Леонід Ілліч Брежнєв, ми маємо намір іти далі.

У ці червоні дні, напередодні 38-ї річниці початку Великої Вітчизняної війни, весь світ переконався, що послідівні і наполегливі зусилля КПРС і Радянської держави спрямовані на те, щоб відстояти найсвятішіше право кожної людини — право на життя і історична заслуга в боротьбі за мир належить Центральному Комітету КПРС, його Політбюро, особисто Леоніду Іллічу Брежнєву! Своєю невтомною, титаничною роботою і енергією, принциповістю і високою політичною мудрістю, великим дипломатичним мистецтвом Леонід Ілліч вирішальною мірою сприяв конструктивному

розв'язанню всіх проблем, що виникли на важкому і довгому шляху до ОСО-2. І за це наш народ, усе прогресивне людство висловлює Леоніду Іллічу Брежнєву щире, сердечне вдячність.

Комуністична партія і Радянська держава постійно дбають про підвищення ролі комсомолу в розвинутому соціалістичному суспільстві, в розв'язанні завдань комуністичного будівництва. Нова Конституція СРСР закріпила й розширила права радянської молоді, Ленінського комсомолу в управлінні державними і громадськими справами.

Як підкреслюється в постанові ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», бойовою конкретною справою кожної комсомольської організації повинно стати посилення політичного, трудового й морального загарбання юнаків і дівчат, виховання у них прагнення до знань, культури, професійної майстерності, бережного ставлення до народного добра.

Мені присміло повідомити, що ЦК Компартії України прийняв рішення — за великої заслуги по мобілізації молоді республіки на здійснення завдань комуністичного будівництва і в зв'язку з 60-річчям нагородити Ленінською Комуністичною Спілкою Молоді України пам'ятним Червоним прапором Центрального Комітету Комуністичної партії України.

Прийміть, дорогі юні друзі, цей Червоний прапор як символ нашої великої революції, як символ спадкоємності поколінь комуністів і комсомольців. Хай Червоний прапор із зображенням великого Леніна окриляє і надихає вас на нові подвиги у славу нашої багатонаціональної соціалістичної Батьківщини!

Ми, комуністи, сказав на закінчення товариш В. В. Щербицький, твердо впевнені в тому, що комсомольці й молоді республіки завжди виправдують високі довіри партії, віддаючи свої сили, знання, енергію великій справі побудови комуні-

стичного суспільства в нашій країні.

Слава комсомолу України — бойовому загону ВЛКСМ!

Хай живе Комуністична партія Радянського Союзу — випробуваний авангард радянського народу в боротьбі за комунізм!

Під бурхливі оплески товариш В. В. Щербицький вручив представникам республіканської комсомольської організації пам'ятний Червоний прапор ЦК Компартії України.

Із словом-відповіддю виступав А. І. Корнієнко. Глибокі почуття радості і хвилювання, говорить він, переживаємо ми в цю урочисту годину. Великий і славний шлях комсомолу республіки увінчала нова висока нагорода — пам'ятний Червоний прапор Центрального Комітету Комуністичної партії України. Палкий відгук у серці кожного з нас, кожного комсомольця, пристрасне бажання трудитися ще більш вперто і наполегливо, почуття щирої, снівської вдячності партії за нагороду, за високу оцінку звершення комсомолу республіки викликає полум'яні рядки привітання ЦК Компартії України, яскрава, надихаюча промова члена Політбюро ЦК КПРС. Першого секретаря ЦК Компартії України товариша В. В. Щербицького.

А. І. Корнієнко закликає Центрального Комітету КПРС, ЦК Компартії України, ЦК ВЛКСМ у тому, що комсомол республіки, рівняючи свій крок на велику революцію, гідно примножуватиме героїчні традиції старших поколінь і надалі свято виконувати священні ленінські заповіді, під прапором партії твердо і впевнено йтиме шляхом Великої Жовтня, шляхом комунізму.

Гарячий, полум'яний привіт від імені Центрального Комітету ВЛКСМ, сердечні поздоровлення учасникам засідання, всім комсомольцям, юнакам і дівчатам республіки з 60-річчям комсомолу України і високою нагородою — пам'ятним Червоним прапором ЦК Компартії України передав перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов.

Ленінська Комуністична Спілка Молоді України підкреслює, — бойовий загін ВЛКСМ, народження якої стало важливою подією в історії Ленінського комсомолу, створена як складова частина єдиної Комуністичної Спілки Молоді Радянської країни під керівництвом Комуністичної партії, вона пройшла великий і славний шлях.

Комсомольці завжди вчилися і вчать мистецтву революційної боротьби у комуністів. Ми вчимося комуністичній ідейності, безмежній відданості справі робітничого класу, беззав'язному служінню партії, народові, Вітчизні у видатного політичного і державного діяча сучасності, вірного продовжувача великої ленінської справи, великого друга і доблявого заступника радянської молоді товариша Л. І. Брежнєва. Тут, на Україні, Леонід Ілліч Брежнєв, комсомолец 20-х років, проішов першу школу політичного виховання, дістав робітничий гарт.

Партія вчить не спинятися на досягнутому, ЦК КПРС підкреслює, що комітети комсомолу повинні наполегливо і послідовно втілювати в життя безсмертний ленінський заповіт «Вчитися комунізму», боротися за виконання завдань, висунутих товаришем Л. І. Брежнєвим на XVIII з'їзді ВЛКСМ, охоплювати ідейним впливом усі групи молоді, виховувати її на революційних бойових і трудових традиціях партії і народу.

60-річчя комсомолу України — це свято всього Ленінського комсомолу, що салютує на марші одному з своїх бойових загонів. За великі заслуги в справі комуністичного виховання молоді, активну участь у господарському і культурному будівництві, мобілізації комсомольців і молоді на успішне виконання рішень XXV з'їзду КПРС і в зв'язку з 60-річчям комсомолу України ЦК ВЛКСМ прийняв рішення занести Українську республіканську комсомольську організацію до книги Пошани ЦК ВЛКСМ Високих нагород

(Закінчення на 2-й стор.)

ЧЕРВОНІ СТЯГИ ЮНОСТІ

(Закінчення).

Поч. на 1-й стор.

Ленінського комсомолу удостоєні 72 міські і районні, 320 первинних комсомольських організацій, понад півтори тисячі молодих передовиків виробництва.

Від імені ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов висловив упевненість у тому, що комсомольці і молодь республіки під керівництвом Комуністичної партії України будуть і надалі на передових рубежах боротьби за комунізм.

Зливається з урочистими мелодіями шелест кумачу. До залу вносяться священні реліквії — червоні стяги, під якими перші комсомольці йшли в бій за Радянську владу, захищали революцію, героїчно трудилися.

Прапори супроводять учасники подій, які увійшли яскравими сторін-

ками в героїчну біографію Вітчизни і Ленінського комсомолу.

Виступом О. П. Шерудила — одного з організаторів комсомольських осередків на Україні, члена ЦК ЛКСМУ в двадцять роки, делегата багатьох з'їздів комсомолу країни і республіки — почався хвилюючий пере-клик поколінь, що став лейтмотивом ювілейного торжества.

Доля Дніпрогесу — будови-подвигу, будови-символу стала і долею П. А. Дмитрушенка, який працював там машиністом паровоза і одним з перших був нагороджений орденом Леніна. Тепло і схвильовано говорив він у своєму виступі про подвиг дніпробудівців.

Сповнені суворі героїки пісні про Велику Вітчизняну війну супроводять ояїані бойовою славою прапори. У кожного з них своя чудова історія.

В урочистій тиші слухає зал члена підпільної комсомольської організації «Молода гвардія» А. В. Лопухова. Старший лейтенант М. А. Коченко, який виступив від імені радянських воїнів, запевнив, що героїчна естафета ратної слави в надійних руках. Інженер шахтобудівного управління № 2 тресту «Макіївшахтобуд», кавалер ордена Леніна Д. Ф. Вірич говорить від імені молоді героїчних років відродження. Глибока хліборобська мудрість звучить у виступі знатної трудівниці агронома колгоспу «Ленінський шлях» Миргородського району Полтавської області Героя Соціалістичної Праці К. І. Гулій.

Кращі представники комсомолу, всієї молоді республіки удостоїлися честі рапортувати рідній партії, урочистому засіданню про свої успіхи і

звершення на честь славного ювілею.

Під бурхливі оплески передові трудівники вручають товаришеві В. В. Цербицькому Рапорт Центральному Комітетові Компартії України про успіхи, якими комсомольці і молодь республіки ознаменували 60-річчя ЛКСМ України.

У прийнятих з великим піднесенням вітальних листах Центральному Комітетові КПРС, Генеральному секретарю ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Л. І. Брежнєву, а також ЦК Компартії України, учасники урочистого засідання запевнили, що трічі орденоносний комсомол Радянської України і далі буде наполегливо боротися за виконання безсмертного ленінського заповіту «Вчитися комунізму», віддавати в життя завдання, висунуті в промові това-

риша Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ, посилювати політичний, трудовий і моральний гарт юного покоління, прищеплювати йому почуття історичної відповідальності за долю соціалізму, за зміцнення економічної і оборонної могутності Країни Рад.

Урочисте засідання оголошується закритим. Присутні співають партійний гімн «Інтернаціонал». У залі довго не стихають здравиці на честь Комуністичної партії, Батьківщини, Ленінського комсомолу, великого радянського народу.

Для учасників урочистого засідання було дано великий святковий концерт майстрів мистецтва і художніх колективів.

За успіхи у виконанні завдань господарського і культурного будівництва, заслуги в розвитку радян-

ського мистецтва і активну участь у комуністичному вихованні молоді велика група працівників підприємств, установ, організацій і комсомольських органів, науки, культури і мистецтва удостоєна Почесних грамот і Грамот Президії Верховної Ради Української РСР, а також почесних звань республіки.

22 черня член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Президії Верховної Ради Української РСР О. Ф. Ватченко вручив нагороди.

Нагороджені гаряче дякували Комуністичній партії і Радянській державі, особисто Леоніду Іллічу Брежнєву за постійне піклування про молоді і запевнили, що й далі будуть самовідданою працею примножувати могутність і славу Батьківщини Жовтня.

(РАТАУ).

НАС ВОДИЛА МОЛОДИСТЬ

Час неблаганний. Він зітер у пам'яті чимало цінних подій. Але роки комсомольської юності нашого покоління не підвладні забуттю.

На початку 1922 року бюро повітового комітету комсомолу направило Олександра Іваненка і мене на завод «Червона зірка». Ми стали учнями слюсарів. Через кілька днів на завод улаштувалися члени спілки Бахмат і Жемчужников. Учотирьох ми повинні були взятися за організацію комсомольського осередку при повсякчасній підтримці парткому і комуністів Спренжина, Дичкова, Телічка, Ткаченка. Досить швидко появилися співчуваючі спілці. Мені згадуються Жора Посторонько, Гриша Гаманюков, Вася Крамаренко, Гриша Причененко та інші. Вони допомагали нам проводити бесіди в цехах, знайомили із молодими робітниками. Вінцем нашої організаційної роботи були загальні збори молоді підприємства. Проходили вони у приміщенні ідальні, що всюдочас правила й за клуб. Мені запам'яталися навіть два питання порядку денного: «Організація комсомольського осередку на заводі «Червона зірка» і завдання членів спілки» та «Запис у комсомол».

Секретарем комсомольського осередку став Олександр Іваненко. До складу бюро обрали Всеволода Бахмат і мене. Які завдання вирішували годі комсомольці? Наші зусилля спрямовувалися на ремонт і відбудову заводу, організацію комуністичних суботників, боротьбу з бандитизмом і куркульством, на політичне й загальноосвітнє навчання, військову й фізичну підготовку молоді.

Ми брали найактивнішу участь у всіх починаннях парткому. Не рахуючись із вільним особистим часом, відбудовували завод, були застрільниками і суботниками. Пригадуються робота загонів «легкої кавалерії» і «живої газети». «Кавалеристи» виявляли недоліки в нашій роботі, відзначали краще, матеріали про це віддавали до редакції «живої газети».

Це була своєрідна аті-культбригада, що будувала сьєю програму на місцевих фактах.

У 1922—1923 роках у місті і довкружних селах ми організовували гуртки по ліквідації неписьменності. Влітку виїздили в табори, де проходили практичний курс ізди на тачанках. А вже кожен із нас був ще й чонівцем. Есенна наука нам була дуже потрібна. Доводилось брати участь у боях з бандами Завгороднього в Сентовому, Зеленого в Цибулевому і Хирівці. Доводилось не випускати гвинтівки з рук і тоді, коли заготовляли дрова для залізничного транспорту, лікарень, дитячих закладів. Ми були шефами дитячого будинку. Свій мізерний пайок ділили з голодуючими дітьми.

Виконуючи вказівки В. І. Леніна, висловлені на III з'їзді комсомолу, ми всім осередком училися. На той час освіта у кожного з нас була за два-чотири класи. Багато хто з моїх товаришів закінчили згодом вузи, стали відомими людьми. Баян Ганенков став секретарем обкому партії, Олександр Іваненко — інженером, директором одного з московських заводів, Семен Трегуб — відомим літературним критиком, Олександр Щегольков та Іван Артюшкін — працівниками Міністерства закордонних справ.

Мені часто доводиться виступати перед молоддю «Червоної зірки», буцати на заводі. І ніколи не перестаю захоплюватися тими змінами, що відбуваються на підприємстві. Нині тут понад 2 тисячі комсомольців, 38 комсомольсько-молодіжних бригад. Молоді заводчани живуть цікалим трудовим життям. Вони вчаться у вечірніх школах, технікумах, інститутах, підвищують свої знання в 31 гуртку політичного навчання. І я, як ветеран комсомолу, радію, дивлячись на молоді, що носять звання робітників — червонозорівців, молоді, якій ми передали естафету будівництва комунізму.

П. СИДЯК,
ветеран комсомолу
Кіровоградщини.

Знайомтеся: Олександр ПАВЛОВ, секретар комітету комсомолу Капітанівського цукрокомбінату Новомиргородського району. Сашко очолює спілкуванню, а його повноваження за вмілими організувати молоді на ту чи іншу добру справу, та те, що живе турботами ремонтників, експлуатаційників заводу, робітників бурякоцукрового.

Це закономірно. Адже Павлов зразу ж після звільнення в запас із лав Радянської Армії працював на Капітанівському цукрозаводі електрозварником. Товариші виявили Олександрові довіру — обрали його секретарем комсомольської організації цеху, потім заводу. І ось тепер він — ватажок комсомолу всього комбінату.

Фото В. ГРИБА.

АТЕСТУЄМО
КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІ

ПОЛКУ ПРИБУВАЄ

ТУТ на молодість нічого не списують. До всіх вимоги однакові. І, може, саме через це молоді їде в бригаду. Ось і рік тому після закінчення середньої школи та курсів механізаторів прийшли сюди Олег Шапоренко, Анатолій Осадчук, Сергій Гриценко та інші. Бригадир П. П. Литвинюк запевняє, що й цього року в колектив увійдуть чимало новачків.

Мова про комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду № 3 колгоспу імені Кірова Новоархангельського району. Про перші успіхи і невдачі цього колективу. Найперше, що слід відзначити, — це те, що сміливості хлопців не позичати. Взяти механізовану ланку по вирощуванню цукрових

буряків, яку очолює секретар відділкової комсомольської організації Василь Басаман. Зобов'язані хлопці досить висиділи — одержали по 330 центнерів солодких коренів на кожному з 250 гектарів посіву. На чому ґрунтується така впевненість? Адже минулого року мали всього по 294 центнери. Найкращим доказом того, що механізаторам під силу такий рубіж, є швидке професійне зростання кожного. І сприяє цьому високе довіря старших. У господарстві не боляться довіряти молодим найвідповідальніші роботи. А що вже хлопці і дівчата швидко й високоякісно їх виконують, то це звично — хлібороби вони з діда-прадіда.

ТВОЇ ВИХОВАНЦІ, КОМСОМОЛ!

ХОЧ І НАЙМОЛОДШИЙ...

Григорій Горбачов — наймолодший з дев'яти механізаторів Олександрівського району, яких відзначено урядовими нагородами за успіхи у виробництві продуктів землеробства. А він, мабуть, у юності й гадки не мав, що хліборобське визнання прийде до нього на широкі, щедрих українських полях, бо виріс він далеко від нашого степового краю, в Пермській області. Там закінчив школу, потім училище механізації сільського господарства.

Після служби в армії Григорій прибув у наш район, куди переселилися його рідні. Сподобалося хлопцеві українське село Звенигородка, та найбільше — лани широкополі. Отож невдовзі стрункий темноволосий юнак прийшов у сім'ю сільських механізаторів. Зустріли його привітно, допомогли словом і ділом у повсякденній роботі. Ветерани бригади Олександр Онісимович Маменко учив Григорія по найменшому сторонньому звуку, що

вчувався в рокоті трактора, визначати, що за «хвороба» в машині. Не раз досвідчений хлібороб наче між іншим говорив у присутності свого молодого колеги про те, що земля-матінку любити треба, бо байдужих вона не терпить.

Можливо, тому порівняно швидко й прийшла до Горбачова хліборобська майстерність. Молодий комуніст став одним з кращих фахівців у тракторній бригаді радгоспу-технікуму, постійно перевиконує свої зобов'язання.

Гю праці й шана. Вдруге односельчани обрали його депутатом Звенигородської сільської Ради народних депутатів. Яку роботу йому не доручили — чи то зорати або закультивувати поле, чи то разом з іншими депутатами і дозорцями провести якусь перевірку — зробити усе до ладу, на совість, красиво, як велить серце працюючої людини.

Л. СТУПЕНКО,
секретар парткому
радгоспу-технікуму.

Ось хоча б комсомолець Анатолій Мельник. Іще не так давно він робив перші кроки у професії. Тепер уже дехто вчиться у нього. Сівав нині кукурудзу. На площі 110 гектарів (а в бригаді всього 165 гектарів) швидко поклав зерно в ґрунт. Соняшник сіяв — теж перевищував норми.

Виховання молоді в колективі — основне в роботі комсомольського активу бригади. Це не просто слова. За ними — постійна копінка роботи, увага до молодого хлібороба. Не останню роль тут відіграє й особистий приклад передовиків і новаторів праці, гостре слово відділкового «Комсомольського прожектора».

Комсомольські збори у бригаді проводять разом зі старшими товаришами. Хоча молоді більшість у колективі, та слухна порада старшого ніколи не заводить. Бо тут на молодість нічого не списують.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ,
працівник новоархангельської районної газети «Колос».

БОНІ ВИКОНАЛИ П'ЯТИРІЧКУ

„СПАСИБІ“ — ГАЛИНИ

Галина Сліпченко засадила славу однієї з кращих робітниць Кіровоградської взуттєвої фабрики. Робота у неї звичайна: намасувальниця деталей взуття. Та вся справа в тому, що Галина, перейнявши досвід своїх наставників, за зміну встигає зробити значно більше норми. Вона зміє економити час, уміє так організувати свою роботу, що товариші, які працюють на наступній операції, ледве встигають обробляти подані нею деталі. Кажуть: «Галю нас підганяє, спасибі їй».

Цей рік став для Галини Сліпченко знаменним, адже вона виконала своє особисте п'ятирічне завдання.

Я. НАПІЧ.

ПОКЛИКАЛА «ЗІРНИЦЯ»

Вісім днів в Одесі тривав п'ятий республіканський фінал військово-спортивної гри «Зірниця». Посланці всіх областей України брали участь у напружених змаганнях з фізичної підготовки і військово-технічних спеціальностей, показуючи неабияку мужність, відвагу.

Нинішній фінал проходив у переддень великого свята — 60-річчя комсомолу республіки. Тому свої перемоги на фінішах юнармійці присвятили цій знаменній події.

Серед учасників гри — загін Солгутаєвської десятирічки Гайворонського району. В загальнокомандному заліку він посів восьме місце. На окремих етапах гри солгутаєвці були другими у змаганнях

розвідників. За 24 секунди склав розвідроб автосмат Биктор Ревага, що принесло команді теж друге місце.

Третю сходинку зайняли наші земляки і в змаганнях туристів та юних інспекторів руху.

Чемпіоном «Зірниць» з метання тенісного м'яча став Іван Гровий. Його м'ячик сягнув 80 метрів.

Особливо відзначилися у спортивних змаганнях Ніна Речицька, Олег Пилипшин, Тамара Ференець, Світлана Скрипниченко.

Тепер у солгутаєвських юнармійців — відпочинок. А з першого вересня почнеться активна підготовка до участі у військово-спортивній грі «Орляк».

Т. БОРИСОВА.

ВПЕРШО ДІЛИ СОЛГУТАЄВЦІ НА ВОГНЕВОМУ РУБЕЖІ.

А ІВАН ГРОВИЙ НЕ МАВ СОБІ ГІВНИХ У МЕТАННІ ТЕНІСНОГО М'ЯЧА. ЙОГО ВІТАЛИ НАВІТЬ СУПЕРДИКИ (ФОТО ЗІНБА).

Фото Р. СПЕЯКІНА.

ДОБЛЕСТЬ СОЛДАТСКА...

Нею захоплювався Микола Бондаренко з дитинства. Його улюбленими книгами були «Чапаєв» і «Як гартувалася сталь». Їх він перечитав багато раз, хвилюючись і радіючи разом з героями. Не приховуючи, що мріє бути схожим на них. З істеричним чекав дня призову на військову службу.

І цей день настав. Непаче зачарований, слухав старшого воїна розповідь вояки-старшого офіцера Степана Саніги, котрий говорив про подвиги однополчан у роки Великої Вітчизняної війни і в мирний час. Було названо прізвище рядового Пересмокова. Цей воїн не караулював службу на віддаленому посту. Вночі віддавав грози, штовпав заплісаний дощ. Несподівано десь, в млі, зовсім поруч, пролунав страшний тріск. І в ту ж хвилину на вартуного навалилися ціле військо. Йому пошкодило ногу. Але солдат не пішов з поста допі, поки не припинила змін. За сміливості і самоіданість рядового Пересмокова нагородили пенсією на наступний рік.

Не меншу мужність виявив і рядовий Фарід Гейсін. Будучи в міському амплуа, він, зневажаючи небезпеку, вступив в односторонню боротьбу з двома злочинцями і затримав їх.

— Так що доблесть можна виявити не тільки на війні, — зробив висновок офіцер.

— Повсякденне виховання — вічне служіння Вітчизні. Це — теж доблесть солдатецька.

Багато роздумів припало на розмову Миколі Бондаренку. Він згадав своє рідне місто Знам'янку, друзів по роботі, які просять писати про службу. Але про що зараз написати? Результати бойового навчання поки що невідомі. Ось хоч би з фізичної підготовки. Сил у Миколі багато, а вправи на перекладні та бруси виходять. Не вистачає витривалості і витривалості. І на стрільбищі кулі пускає за «молоком»: то заквапиться і смикне спусковий крючок, то візьме «дрібку».

Ці невдачі дуже хвилювали Миколу. Було до болю в серці образливо і прикро за своє невміння.

СЛУЖБУ НЕСУТЬ СИННІ

ЗА ВЕЛІННЯМ ОБОВ'ЯЗКУ

ОДНОГО разу до рядового Бондаренка підійшов командир відділення сержант Олег Романов. Він поцікавився першими армійськими кроками Миколу, порадив не занепадати духом при невдачах. А потім синтав, чи не думає солдат про свої соціалістичні зобов'язання.

Рядовий Бондаренко навіть розгубився. Як відповісти на це запитання? Звичайно ж, він думав про це. І давно. Та все не наважувався комусь сказати. Здавалося, що зобов'язання він памітив для себе дуже високі і важкі. Йому не під силу. Правда, Микола не збирався відступати від товаришів по службі. Був переконаний: знання і навички — справа важлива. А бажання стати майстром військової справи було у нього величезне. І тому через кілька днів після розмови із сержантом на зборах особового складу Бондаренко сказав:

— Боротимусь за звання відмінника.

Взяв зобов'язання — виконав! Дав слово — додержав! Ці слова ще зовсім недавно Микола казав своїм товаришам по роботі, де був комсоргом. І сам зник виконувати намічене.

Навіч на фізичну підготовку. Кипіють заняття, а Микола знову посищає у спортзалі, до гімнастичних снарядів.

Поступово воїн відпрацьовує всі нормативи фізичної підготовки.

Командир почав ставити його за приклад за старанність у навчанні.

Полішив рядовий Бондаренко і свою волеву влучку. На стрільбищі просив сержанта Романова, щоб той не і ще раз перевернув його приготування до стрільби. Багато тренувався у плавному натисканні на спусковий крючок...

Старанність Миколу не сховалася від командирів. Вони: велико допомагали

йому, роз'яснювали незрозумілі питання.

І треба було бачити радість Миколу, коли він після довгих невдач уперше виконав вправу стрільби на «відмінно». Командир изводу палко поздоровив Миколу з першим успіхом і прямо на стрільбищі оголосив йому подяку.

ЯК і всі воїни, Бондаренко і захопленим виявив теоретичну спадщину В. І. Леніна. У нього є конспекти таких робіт: «Ліст до американських робітників», «Робітничий клас і національне питання», «Декларація прав трудячого і експлуатованого народу!», «Як нам реорганізувати робельнісекцію», «Сторінки із щоденника» та багато інших.

Рядового Бондаренка разом з товаришами було призначено в караул по супроводу військового вантажу. В дорозі були кілька днів, помітно втомилися. Але ніхто не скаржився на труднощі. Вночі залізничний состав зупинився на невеличкій станції. Тут на пост заступив він, рядовий Бондаренко. Зайняв місце на гальмовій платформі.

Незабаром ешелон рушив уперед, поступово набіраючи швидкість. Розмірено постукували колеса состава на стиках рейок. Микола міцно стиснув у руках автомат, нахилившись вперед.

Несподівано запах гару насторожив його. Невдовзі він побачив спомі злотистів іскор, що відлітали з-під коліс ешелонного вагона. Насувалася небезпека, і Микола розумів це. А вже вогонь м'яг у буд-

яку мить перекинувся на обшивку вагона.

У голові розлізся думки. Що робити? Але збентеження тривало не більше хвилини. Бондаренко взяв себе в руки. Рішення було одне: зупинити состав. Микола став подавати сигнал зупинки червоном ліхтарем. Але машиніст не помітив. Тоді Бондаренко зробив кілька пострілів угору. Та поїзд продовжував йти вперед. І Микола прийняв єдине рішення, що лишилося у нього в резерві, — добрався до крайньої екстремної зупинки поїзда і перекрити їх.

Бондаренко ліг на автозип і, витягнувшись, перекрив один край. Зовсім поруч — колеса вагона. Один необережний порух — і може трапитися непоправне. Але думки Миколу в ці секунди не про себе: зупинити состав, не дати поширитися вогню! Підтягнувшись на руках, Бондаренко перебрився до другого краю і перекрив його.

У ПРОСТОРОМУ залі солдатського клубу зібрався воїн. Сьогодні тут в урочистій обстановці рядовому Бондаренку вручають цінний подарунок.

Схиляючись і радіючи, Микола підходить до командира, гаряче відповідає на поздоровлення. Потім голосно промовляє: «Служу Радянському Союзу!»

У ці хвилини Бондаренко за особовою справою відчув, як почесно бути вірним справі, якій служив. У цьому — джерело солдатської долести.

Додом: Микола Бондаренко приїздив з Кіровоградщини, народився, виріс і вчився в Знам'янці. Тут по вулиці 30 років ВЛКСМ живуть батьки воїна. Батько, Дмитро Никифорович, — учасник Великої Вітчизняної війни, він працює машиністом у локомотивному депо, мати, Тамара Савелівна, — у відділі робітничого постачання.

Микола після десятиріччя закінчив автошколу при ДГСЛД і до приїзду в Радянські Збройні Сили працював у відбудовному поїзді Одесько-Кишинівської залізниці.

Л. ЯКОВИШИН.

ПРОПОНУЄ ВИДАВНИЦТВО «ДНІПРО»

Мушкетер, величезної волі людиною назвав товариш Л. І. Брежнєв у книзі «Ціни» Василя Ратузова, студента-заочника Львівського будівельного інституту. Одним з перших ешелонів В. Ратузов прийняв освоєвати цілий землі Казахстану. Він устат зробив небагато, але в те, що вистиг, назавжди залишився в пам'яті людей. Про першопідписника В. Ратузова та його друзів схильовано розповідає А. В. Діхтар у документальній повісті «Ратузовська сонця». У книжці широко наводяться цитати з В. Ратузова, які залишилися після його смерті.

«Комсомоле, доле моя» — так називається збірка поезій, основу якої складають вірші, що надійшли на постійний конкурс, присвячений 60-річчю ВЛКСМ. Поряд із авторами старшого покоління своєю і гучно звучить голос молодих новобранців краєвого письменства, що вже встигли заввоювати емігрантську та довіру читача.

Коротким був шлях російського поета Кіндрата Федоровича Рилєєва. За участі у повстанні на Сенатській площі 14 грудня 1825 року він разом з чотирма іншими декабристами — Пестелем, Каховським, Муравйовим та Бестужевим-Рюміним — був засуджений до страти. Але творам його, сповненим свободоловних мотивів, як і ідеям, за які він загинув, судилося довге життя. Про все це йдеться в біографічній повісті Г. Г. Ігнатенко «Кіндрат Рилєєв».

Підлі роману В. О. Яворського «Оглянься з осені» розгортається в подільському селі Городище над. Будом. Ми стаємо свідками невпинного, прекрасного руху життя, в якому розкриваються характерні риси кожного: Маріяна Підсви, вчитель Мусія Федотовича Діхтаря, красуні ланксови Марти Румилір та багатьох інших. Поступово, з любов'ю відтворено краєву подільську землі, на якій живуть і працюють герої твору.

Бентежною тривогою за завтрашній день людства, роздумами над долею і покаянням свого покоління, активним вторгненням у сьогодення переаблює нова збірка поезій Тамари Коломійець «Колос літа мого». Дороги рідного краю, проходять крізь серце авторки, розширюють обрії постійного епібачення, народжують проникливу зрітну оповідь. Це історія про дружбу між людьми і народами, про щирі і світлі людські взаємини. Батьківщині, своєю речуттів відзначається ціла поезія, присвячена коханню.

Квітні здавна стали символом краси, єднання людей. Тому саме до них відсилає С. С. Зінчук у збірці поезій «Світлі квіти», розповідаючи про славіних будівничих ВАМУ (школа «Квіти на м'ялості»), про дружбу народів (вірш «Троїдні Братів»), про незгасимий діал мистецтва («Квіти») і, звичайно ж, про найчарівнішу квітку — кохання.

У книзі знайшли глибокий розвиток традиції епоса для Станіслава Зінчука теми ритного подвигу в роки Великої Вітчизняної війни і трудової героїки молоді. Поступово своїми враженнями від поїздки у Сибір і за кордоном, де з особливим силою проявляється почуття любові до Батьківщини.

«Нотатки старшональниці» — повість Л. Т. Іскрови про нашу сучасність, ученицю середньої школи, розвинутих, кому щиро шістьнадцять. Героїня повісті з добрим часом і гострим умом розповідає про своє життя, про ставлення до шкільних учителів, товаришів, батьків, намагається розв'язати ті моральні і етичні проблеми, які рано чи пізно постають перед підлітками.

Книжка, до якої ввійшли фантастична повість та оповідання О. К. Тесленко, названа «Дозвольте народитися». Низка оповідань, пов'язаних між собою епіфітними героями і місцем дії, малює цілі драматичні пригоди людей та мікросвіту в непростих умовах привидиного світу.

На штучній планеті Івані, одній з багатьох планет 142-го штучного зоряного метакосмосу в астероїдному поясі Селітної системи, живуть і працюють щиро нападні. Авторка цікавиться в першу чергу проблемами морально-етичної, проблеми людського щастя, котре, як давно відомо, не приходить разом з новітніми відкриттями науки та досягненнями техніки.

Ядро всіх оповідань становить розповідь про Дюндюрату, біографію, котрого на злиху служили всілякі ідеали людства: епіфітні численні пригоди і труднощі, злочини які могли було лише не схиливши, зберігати за будівлю обставили високе й в мислячої історії. Книга О. Тесленко позначена тоном гумору, загальною атмосферою внутрішній світ, своїх героїв.

VII СПАРТАКІАДА УРСР

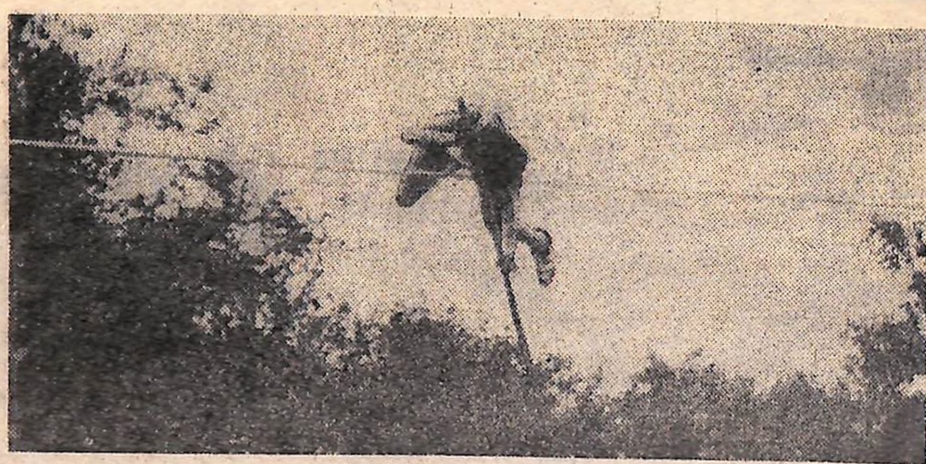
АНЖ ЧЕТВЕРТА
ОХОДИНКА

Останній ігровий день на фінальних змаганнях з футболу мав остаточно визначити місце провідної шістки. У зустрічі команд Миколаївської і Львівської областей зареєстровано нічию. З рахунком 3:3 зіграли ровесники і

кіровоградці. Спортсмени Дніпропетровщини взяли верх над полтавцями (2:1) і очолили турнірну таблицю змагань. Вони набрали 10 очок. На другому місці ровесники — 7 очок, на третьому — команда Полтавської області — 5 очок. Наші земляки на четвертому місці (4 очка). За ними — спортсмени Миколаївської та Львівської областей.

Як ми вже повідомляли, в Нікополі на першості республіканської ради товариства «Нолос» із легкої атлетики кіровоградські спортсмени Геннадій КРАПКО та Ігор СЕМЕНЧЕНКО дали нашій команді найбільше залікових очок. Перший із них подолав із жердиною висоту в 4 метри, другий — у 3 метри 90 сантиметрів.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

КУБОК—
НАЗАВЖДИ

З кубком повернулася із західнонімецького міста Аугсбурга, да завершився традиційний міжнародний турнір, юніорська футбольна команда київського «Динамо» (вік гравців — до 19 років). Київці, підсилені кількома гравцями з інших команд республіки, взяли участь у турнірі з десятих раз. Завоювавши почасний приз утретє підряд, вони привезли кубок до столиці України назавжди.

Динамісти провели чотири поєдинки: вони зіграли внічию з празькою «Дуклою» — 0:0, перемогли «Аугсбург» — 2:0, «Понатінікос» з Греції — 2:1 і в фінальному матчі взяли гору над збірною Туреччини — 2:0. Позаду залишилися також чемпіон Англії серед юніорів — лондонський «Арсенал» і ще два західнонімецьких клуби. Готували динамістів до цих виступів заслужені тренери УРСР Євген Котельников і Володимир Кияченко.

28 липня юніорська команда «Аугсбург» прибуде з візитом-відповіддю до Києва, де проведе кілька матчів.

(РАТАУ).

21 липня над Великою спортивною ареною Центрального стадіону імені В. І. Леніна дзвінко прозвучали фанфари, сповіщаючи про урочисте відкриття фінальних змагань VII літньої Спартакіади народів СРСР, і коло 13 тисяч атлетів почнуть боротьбу за нагороди в 30 видах спорту. Немає сумніву, що фінал сьомої Всесоюзної спартакіади, як і шість його попередників, стане яскравим святом молодості, дружби, спорту, подарує немало чудових рекордів.

Але у наступних фінальних змаганнях буде особлива відмінна риса. Вперше разом з 10 тисячами кращих спортсменів з усіх союзних республік, міст Москви і Ленінграда на старт вийдуть 2500 найсильніших атлетів майже із 100 зарубіжних країн. Так, наприклад, спортивні організації НДР мають намір прислати в Москву 127 своїх представників, США — 176, Японії — 107, Чехословаччини — 106, Польщі — 96, Румунії — 78. Збираються приїхати на спартакіаду олімпійський чемпіон із сучасного п'ятиборства з Польщі Янош Пичак-Печак, його співвітчизниця, рекордсменка світу в стрільбі з лука Ядвига Вілейто, олімпійський чемпіон з класичної

боротьби з Фінляндії Перті Уккола та багато інших відомих спортсменів. Таким чином, спартакіада вперше набере міжнародного характеру і стане генеральною репетицією Московської Олімпіади-80.

Москва активно готується до фінальних стартів. Вони пройдуть на тих же спортивних спорудах, де через рік відбудуться олімпійські поєдинки. Більшість із цих споруд уже готові зустріти гостей. Змагання обслуговуватимуть близько 3 тисяч висококваліфікованих арбітрів. Основу загону суддів становитимуть переможці всесоюзного конкурсу «Олімпійський арбітр», оголошеного напередодні Олімпіади-80. Уперше на спартакіаду запрошено близько 200 зарубіжних арбітрів. Разом зі своїми колегами вони проведуть змагання з боксу, боротьби, фехтування і деяких ігрових видів спорту.

Але фінальні старти — це не тільки вінець VII літньої Спартакіади народів СРСР. Вони покликані підбити підсумок величезної роботи по розвитку масової фізкультури і спорту за чотири минулих роки. А підсумок цей вражає. На старт масових змагань спартакіади вийшли понад 70 мільйонів

ВЕДИ ДО ОЛІМПУ,
СПАРТАКІАДО!

чоловік — у п'ять раз більше, ніж 23 роки тому, під час I Спартакіади народів СРСР. 40 мільйонів з них виконали нормативи комплексу ГПО і масових спортивних розрядів, десятки тисяч стали кандидатами в майстри і майстрами спорту. В розподіленні фізкультурників було надано 3400 стардів, більш як 68 600 спортивних залів, понад 600 тисяч спортмайданчиків, 1500 плавальних басейнів. Спортсмени вдосконалювали свою майстерність у 250 тисячах колективів фізкультури і спортивних клубів, де з ними працювали висококваліфіковані інструктори і тренери. Це ще один наочний приклад того, як у нашій країні на ділі здійснюється піклування про здоров'я людей і всебічний гармонійний розвиток людської особи, законодавчо закріплене Конституцією СРСР.

Спартакіада помітно поживила спортивне жит-

тя на підприємствах і в установах, у школах, аулах, професійно-технічних училищах і технікумах, у колгоспах і радгоспах, дала поштовх до пошуку нових, цікавих і ефективних форм організації спортивно-масової роботи. Фізкультурники Челябінської області, наприклад, організували змагання серед цехів промислових підприємств під лозунгом «Цех друзів ГПО». Тільки на Магнітогорському металургійному комбінаті в цих змаганнях узяли участь понад 30 тисяч чоловік. Фінальним стартом VII літньої Спартакіади народів СРСР і Московської Олімпіади-80 приєднали свої «Веселі старти» наймолодші фізкультурники — вихованці підготовчих груп дитячих садків міста Кривого Рога Дніпропетровської області. Обком КПРС і Рада Міністрів Карельської АРСР організували для карельських фізкультурників «Онезькі ігри-79», які проходять з 12 літніх видів

спорту. Минулого року 173 тисячі фізкультурників Алтайського краю вийшли на жнива в складі комсомольсько-молодіжних спортивних бригад, які стали ядром організації спортивно-масової роботи в алтайських колгоспах і радгоспах. І таких прикладів можна навести ще багато.

Спартакіада переконливо продемонструвала, якими швидкими темпами зростає майстерність радянських фізкультурників, допомогла відкрити нові цікаві імена. Так, наприклад, тільки під час фінального турніру важкоатлетів VII літньої Спартакіади України 8 фіналістів виконали нормативи майстрів спорту міжнародного класу, а Валерій Кузиченко з Київської області набрав у двоборстві 405 кілограмів — більше, ніж переможець недавнього чемпіонату Європи в першій важкій ваговій категорії. Немає сумніву, що й фінальні старти VII літньої Спартакіади народів СРСР ознаменуються високими результатами, допоможуть тренерам збірних команд СРСР знайти талановитих молодих спортсменів, які захищать нашу спортивну честь нашої країни на Московській Олімпіади-80.

С. ШАЧИН.

СЕРЕДА

27 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Учобочні вірші». 9.35 — «Клуб тілоподорожі». 10.35 — «Фортелі твоєї творчості». 10.50 — «Кінопогляд Велика Вітчизняна». Фільм 15-й — «Від Кавказу на Балкани і Відродження». По закінченні — новини. 18.25 — «Шахова ніч». Фільм. 18.55 — Док. телефільм. 17.30 — Концерт дитячого ансамблю «Рязанський локатор». 18.00 — «Діти московського комсомолу». 18.30 — «Діти за діями». (К-д). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Людина і закон». 19.30 — Фільм «Сорок п'яти». 21.00 — «Час». 21.35 — Футбол збірна Данії — збірна СРСР. У перерві — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Сонячне поле». (К-д на Республіканське телебачення). 10.45 — Ужгородський самодіяльний ансамбль пісні і танцю «Гармаш». 11.15 — К. т. «По пучку величчю». Липецька вистава. (К-д на Республіканське телебачення). 12.00 — Виступ хо-

ру Донецького музичного училища. 12.35 — До 60-річчя ЛКСМУ. «Комсомольська традиція». 13.35 — Естрадині концерт. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм «Ступінь інтеграції». 15.30 — Виставка творів народних художників РРФСР Ткачових. 16.25 — «Шахова ніч». Фільм. 16.55 — «Візуалізація». 17.30 — «Вам, абитуранти». Дніпропетровський металургійний інститут. 18.00 — Реклам. Оголошення. 18.30 — Док. фільм. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Концерт. 20.30 — Телефільм «Ватинішню мою, Сильвію». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Телефільм «Як гартувалася сталь». 6 серія. 22.40 — «VII Спартакіада УРСР». По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР

28 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Після скликає друзів». Заключний концерт Республіканського телебачення піонерської пісні. 11.30 — Док. фільм. 12.00 — «Дебют». 16.25 — «Твої Ленінська бібліотека». «Белітний почин». 16.55 — Телефільм для дітей. «Бажання можуть записатися». 18.00 — «Відкриття сурмачів». 18.30 — «Всесвітній потіг». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Фільм «Пробудження». 21.00 — «Час». 21.35 — «Док. екран». По закінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Роби з нами».

роб. як ми, роби краще нас». (НДР). 10.05 — Фільм «Сорок п'яти». 11.30 — Концерт Державного академічного хору Абхазії. По закінченні — новини. 14.50 — Новини. 14.50 — «Сильні будні». Кінопрограма. 15.50 — Телефільм. (К-д). 16.00 — Концерт. 16.30 — Док. фільм. 17.10 — «Вам, абитуранти». 18.00 — «Візуалізація». 18.30 — Виступає хор Одеської консерваторії. 19.00 — «Діти за діями». 19.30 — Фільм-концерт «Ми з тобою, комсомол». 19.55 — «Зустріч з творчою молоддю МХАТу». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження зустрічі з творчою молоддю МХАТу. 22.30 — «VII Спартакіада України». Легка атлетика. По закінченні — новини.

П'ЯТНИЦЯ

29 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Концертний зал телебачення «Олімп». 9.50 — Фільм «Пробудження». 11.30 — Док. телефільм «Океан проблем». По закінченні — новини. 15.35 — Концерт ансамблю пісні і танцю Червонопрапорця го Черноморського флоту. 16.20 — «Вам, абитуранти». Київський інженерно-будівельний інститут. 16.50 — «Москва і москвичі». 17.20 — «Велика арена юного спортсмена». 17.50 — «Урожайне поле Кіровоградщини 1979 року». (К-д). 18.15 — Телефільм. (К-д). 18.35 — «Діти за діями». (К-д). 18.40 — Оголошення. (К-д). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Людина. Земля. Всесвіт».

19.45 — Концерт Державного Лінійного російського народного хору. 20.10 — Кінопогляд «Велика Вітчизняна». Фільм 16-й — «Визволення Польщі». 21.00 — «Час». 21.35 — Фестиваль мистецтв «Білі роти». Весіл'я балету. У перерві — «Сьогодні у світі».

СУБОТА

30 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Умій рухатися». 9.35 — «Діти за діями». 10.05 — Грає А. Свєдков (фортеліано). 10.20 — Кінопогляд «Велика Вітчизняна». Фільм 16-й — «Визволення Польщі». 11.40 — «Скільки років Вітчизні». 11.55 — «Ранкова пошта». 12.05 — «Коло читання». 12.50 — «Завтра — День національного моряка і річкового флоту». 13.00 — «Сьогодні у світі». 13.30 — «Спортив-

то». 13.45 — «Здоров'я». 14.30 — Новини. 14.45 — «Сьогодні — Всесоюзний день винахідника і винахідництва». 15.15 — «Прийми нашу поздравлення». «Музична програма до Дня винахідника і винахідництва». 16.00 — Політичний огляд В. П. Бєлєтов відповідала на запитання геологів Кіровоградського краю. 17.00 — «Веселі ігри». III Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. Матч. 17.30 — «У світі творчості». 18.20 — Док. телефільм «Воскресіння». 18.50 — Концерт. 19.50 — Телефільм «Осіння історія». 1. серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт лауреатів XV Міжнародного фестивалю естрадних пісень «Золотий Осені» (Болгарія). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.10 — «Сьогодні — Всесоюзний день винахідника і винахідництва». 10.40 — К. т. «Народні таланти». Художня самодіяльність профтехучилищ Кіровоградщини. (К-д на Республіканське телебачення). 11.10 — «Атмосфера». 11.55 — «У Кіровоградському міському театрі». 12.25 — Концерт М. М. М. 12.55 — «Комсомольська традиція». 13.55 — Для дітей. Телефільм «Сказання про Фоминського». 1. серія. 15.05 — Телеуринг «Сонячний клан». 16.20 — «Верітеся». 17.05 — Спортивна програма. В перерві і по закінченні — телефільми. (К-д). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Музична пошта-холободам». 19.45 — Док. телефільм «Північні етюди». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 —

«Час». 21.35 — Фільм «Сварний сніг». 1. серія. 22.40 — Заключний концерт II Республіканського конкурсу класичного танцю. По закінченні — новини.

НЕДІЛЯ

1 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 13.30 — М. Горький «Фальшива монета». Фільм-спектакль. 15.35 — «Клуб тілоподорожі». 16.35 — «Сьогодні — День винахідника і винахідництва». 16.50 — Концерт привітальний для позашкільних морських і річкових флоту. 18.00 — Міжнародна програма. 18.40 — «Розділ неспокійний». 19.40 — «Сьогодні — День винахідника і винахідництва». 20.45 — «Сказання про Фоминського». 2. серія. 21.00 — «Час». 21.35 — «Сьогодні у світі». По закінченні — новини.

Редaktor
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
областного комітета
ЛКСМ України.
На українськом лєкє.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

наша
адреса

316050, МСП,
М. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ
пропаганди — 2-45-36; відповідальний
секретар, відділ учнівської молоді —
2-46-87; відділ комсомольського життя,
відділ військово-патрістичного вихо-
вання та спорту — 2-45-35; фоголабо-
раторія — 2-56-65; нічна редакція —
3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
М. Кіровоград, вул. Гліни, 2.